

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 221.

Trettende Session.

53de Møde.

Lovendagen den 7de December Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren: Jeg tør holde mig forvisset om, at det ærede Thing ved denne, jeg tør idetmindste fra den ærede Rigsdagsmands Side kalde det Disput, der om denne Sag er bleven ført, allerede er kommen til det Resultat, at dette virkelig er et Spørgsmaal, som man ikke kan komme ind paa her i Salen. Saaledes at ville bevise Rigtigheden af sine Paaastande ved at udtage enkelte Sætninger, enkelte Stykker af en Correspondance, er en overmaade mislig Sag, og man vilde ganske vist handle meget ubilligt mod Justitsministeren, hvis man vilde bedømme den Fremgangsmaade, han har valgt at benytte, efter hvad der saaledes er kommen frem; det maa være Gjens-stand for en meget omhyggeligere Drøftelse. Det kan umulig være undgaaet den ærede Rigsdagsmand, at jeg netop tilskrev hans strenge Retfærdighedsfølelse den Varme, hvormed han har taget sig af denne Sag, men nu siger han selv, at det er et andet Hensyn, der har bragt ham til at optage Sagen, og det er mig meget forklarligt; han siger, at det ikke er moralisk Indignation, der har ledet ham, men Hensigten at værne om Lovens i det Hele taget, og det er jo et Hensyn, som jeg fuldtvel kan respectere. At jeg ikke ganske nøie skulde erindre, hvad der paa de forskjellige Stadier er statueret i Sagen, er en Frygt, som den ærede Rigsdagsmand ganske kan fritage sig for. Jeg veed oprigtig talt ikke, hvorledes den ærede

Rigsdagsmand er kommen i Besiddelse af disse Actstykker; jeg veed kun, at jeg, idet det var mig om at gjøre, at Alt, hvad der vedkom Justitsministeriet i denne Sag og kunde interessere Rigsdagen, skulde komme til at fore- sigge klart og aabent, har meddeelt Finants-udvalget Alt, hvad der hører til den. Jeg har gjort det i et saadant Omfang, at, hvad der vist ikke har undgaaet den ærede Rigsdagsmand, selv mine egne Notater, hvorved jeg har afgivet en Resolution for, hvorledes man skulde skrive til Indenrigsministeriet, hvilke Raisonnements man skulde benytte osv., findes ved Sagen. Jeg mener saaledes at turde gaae ud fra en sikker Forudsætning om, at den ærede Rigsdagsmand vil beroliges med Hensyn til sine Tvivl om, at en Sag, som jeg saaledes selv personlig har bearbejdet paa dens for- skjellige Trin, ikke skulde staae klar for mig.

Winther: Jeg skal opløse den ærede Minister om, hvorledes jeg er kommen i Be- siddelse af disse Actstykker. Jeg har modtaget dem af den ærede Ordfører for Finantsudval- get, og jeg skulde troe at have Ret til at see i disse Bilag, efterat de saaledes ere mig over- givne; jeg troer ikke at være gaaet det Mindste ud over den Competence, jeg i saa Henseende har. Naar jeg sagde, at det rimeligviis ikke maatte staae aldeles klart for den ærede Mi- nister, hvad der er passeret i denne Sag, saa maa jeg tilstaae, at det har forundret mig, at han har kunnet tage det ilde op, da jeg med de Skrivelser, jeg har oplæst, har givet et fuld- stændigt Beviis for Rigtigheden af det, jeg sagde, og som han benægtede.